

η μικρή μπότα του Αϊ-Βασίλη

Δήμητρα Π. Πυργελή

Εκδόσεις Ελληνικά
Α. Α. ΛΙΒΑΝΗ

η μικρή μπότα
του
Αϊ-Βασίλη

Αφιερωμένο

στη φίλη μου Αθανασία Πολύζου
για την αγάπη και την υποστήριξή της.

Σειρά: ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Τίτλος: Η ΜΙΚΡΗ ΜΠΟΤΑ ΤΟΥ ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗ
Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΑ Π. ΠΥΡΓΕΛΗ
Καλλιτεχνική επιμέλεια: ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΡΟΥΣΣΟΥ

Copyright © κειμένων: Δήμητρα Π. Πυργελή
Copyright © 2009:
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕ
Σόλωνος 98 - 106 80 Αθήνα.
Τηλ.: 210 3661200, Fax: 210 3617791
<http://www.livanis.gr>

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική,
μέρικη ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παραφρασή
η διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό,
φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο
χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.
Νόμος 2121/1993 και κανόνες
του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Παραγωγή Εκδοτικός Οργανισμός Λιβάνη

ISBN: 978-960-14-2107-0

Δήμητρα Π. Πυργελή

**η μικρή μπότα
του
Αϊ-Βασίλη**

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ
ΑΘΗΝΑ

Πώς με στρίμωξε εδώ η κυρία Βασιλίνα; Μέσα στο κουτί
με τσαλάκωσε πολύ! Ουφ! Πόσες μέρες μένουν ακόμη
για να ξεδιπλωθώ; Έχω την εντύπωση πως ξεκουράστηκα αρκετά.
Ανυπομονώ να πάρω τη θέση που μου αναλογεί και να γιορτάσουμε
όλοι μαζί. Μου έλειψε η ζεστασιά, το άρωμα από πορτοκάλι,
της κανέλας το κερί και η μουσική.
Ωραίες είναι οι διακοπές, οι χριστουγεννιάτικες όμως είναι για
όλους μας ξεχωριστές.
Έχω μια επιθυμία: να συναντήσω το δημιουργό μου το μοναδικό.
Ότι υπάρχω και στολίζομαι τόσα χρόνια τού το οφείλω αποκλειστικά.
Ω, τι θυμήθηκα τώρα! Δεν κρατιέμαι, θα σας το πω!

Πριν πολλά πολλά χρόνια, μια παραμονή
Πρωτοχρονιάς, ο Αϊ-Βασίλης ετοιμαζόταν για
το καθιερωμένο ταξίδι του στη γη. Θα μοίραζε
τα δώρα στα παιδιά και θα γυρνούσε πίσω
ικανοποιημένος για άλλη μια χρονιά.
Όλα φαίνονταν να πηγαίνουν μια χαρά,
ως τη στιγμή που φόρεσε τη γνωστή κόκκινη στολή.
Έδεσε τη ζώνη του σφιχτά κι έσκυψε να φορέσει
τα μποτίνια τα ζεστά.

Κάτι συνέβη εκείνη τη στιγμή κι η δεξιά του μπότα ήτανε
στενή. Τι να κάνει τώρα; Η ώρα περνούσε, έπρεπε
να βιαστεί. Σκέφτηκε να την αφήσει ανοιχτή,
να μη δέσει τα κορδόνια της σφιχτά. Βέβαια
δεν ήταν και η πιο καλή ιδέα, όμως δεν είχε άλλη επιλογή.

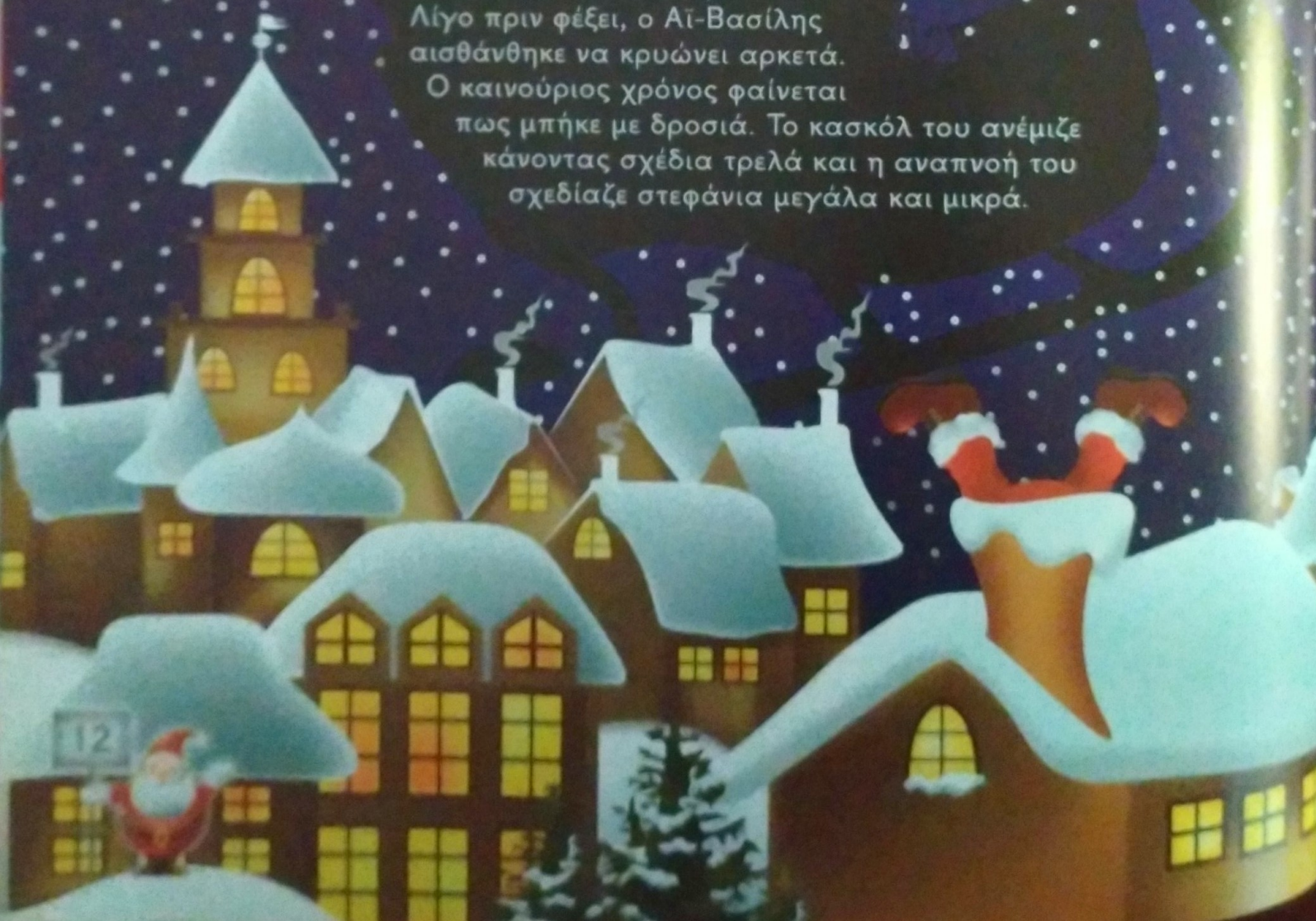

Χωρίς δεύτερη σκέψη ετοιμάστηκε
και βγήκε στην αυλή να επιβλέψει
τα πάντα για τελευταία φορά.
Τα κουδουνάκια του έλκηθρου
χτύπησαν ρυθμικά και το ταξίδι
ξεκίνησε, μικρά μου παιδιά.

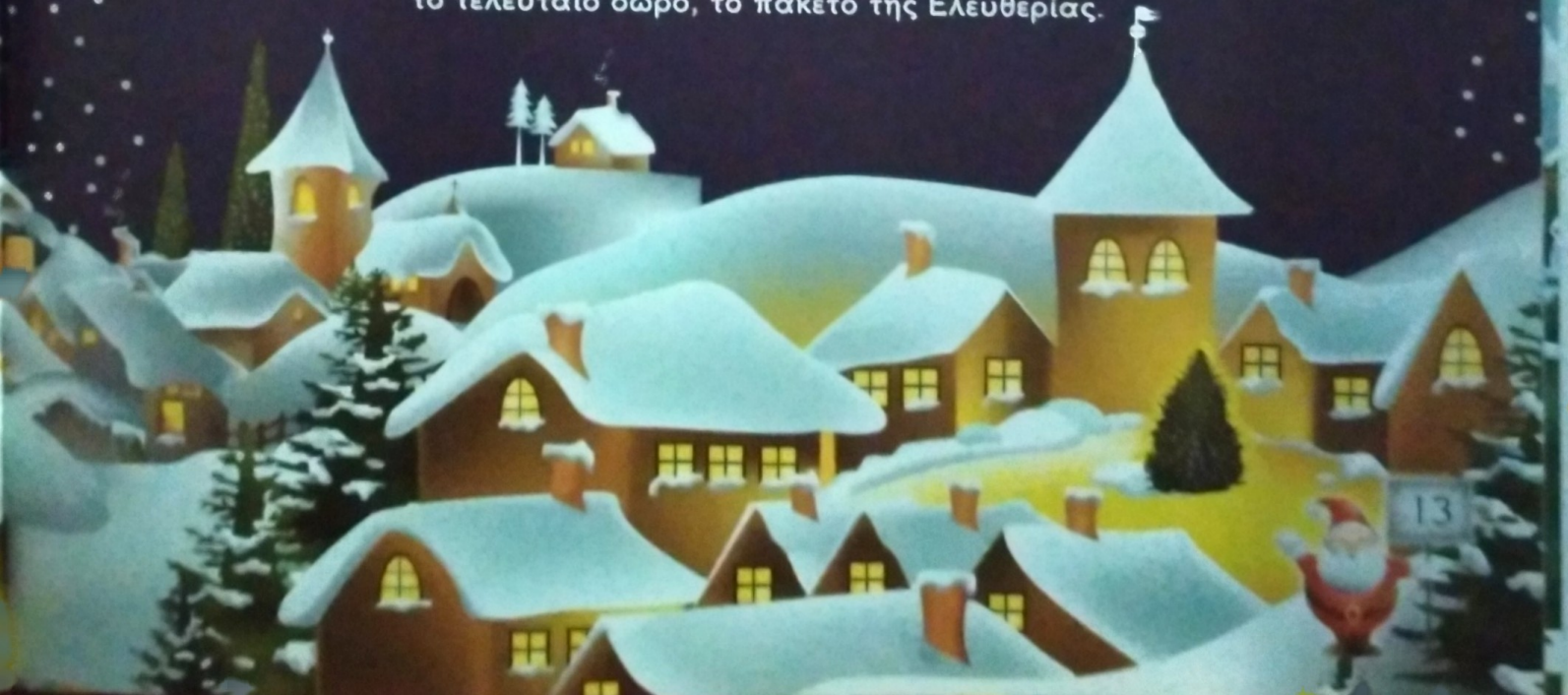

Ο Αϊ-Βασίλης έμπαινε κρυφά
από τα παράθυρα, τις καμινάδες
και τις πόρτες, άφηνε τα δώρα
κι έτρωγε γλυκά. Ούτε που
θυμόταν ότι ήταν στενή η μπότα
η δεξιά. Στο νου του είχε μόνο
να μοιραστούν τα δώρα σωστά.
Λίγο πριν φέξει, ο Αϊ-Βασίλης
αισθάνθηκε να κρυώνει αρκετά.

Ο καινούριος χρόνος φαίνεται
πως μπήκε με δροσιά. Το κασκόλ του ανέμιζε
κάνοντας σχέδια τρελά και η αναπνοή του
σχεδίαζε στεφάνια μεγάλα και μικρά.

Κοίταξε το σάκο του. Μέσα υπήρχε
το τελευταίο δώρο, το πακέτο της Ελευθερίας.

Πήρε γρήγορα την τελευταία στροφή, πρόσταξε τα ταρανδάκια να τρέξουν πιο πολύ. Σε λιγότερο από δυο λεπτά βρισκόταν πάνω από το ξύλινο σπιτάκι. Από ψηλά φαινόταν σαν ζαχαρωτό. Είχε σχέδια σκαλιστά, έμοιαζε με παιδική ζωγραφιά. Στον πάνω όροφο η Ελευθερία κοιμόταν βαθιά. Καμάρωσε ο Αϊ-Βασίλης το στολισμένο δέντρο, ζέστανε τα χέρια του στη φωτιά, πήρε το γράμμα που είχε αφήσει η μικρή στο τζάκι, κεράστηκε κι ένα σοκολατάκι!

Τη στιγμή που ετοιμαζόταν να φύγει, ακούει μια φωνή:
«Ποιος είναι εκεί;»
«Ωχ! Θεέ μου! Ξύπνησε η μικρή! Πρέπει να βιαστώ! Θα φύγω απ' την αυλή».
Όπως έτρεχε στο χιόνι για να προλάβει να εξαφανιστεί, δεν κατάλαβε
ότι λύθηκαν τα κορδόνια κι η δεξιά του μπότα κόντευε να βγει.
Με το σάλτο που έκανε ο Αϊ-Βασίλης πάνω στο έλκηθρο, η μπότα ξέφυγε
απ' το πόδι του και προσγειώθηκε απαλά στο χιόνι.

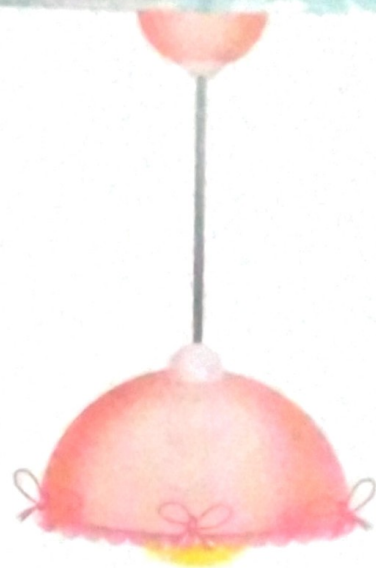
«Ουφ! Μπράβο μου, τα κατάφερα μια χαρά», μονολόγησε ο Αϊ-Βασίλης. Τράβηξε τα γκέμια και ξεκίνησε το ταξίδι της επιστροφής. «Και του χρόνου με υγεία», μουρμούρισε. Κόντευε να ξημερώσει όταν τα ταρανδάκια ακούστηκαν πάνω απ' το χωριό του. Τα ξωτικά τον υποδέχτηκαν όλα μαζί, αντάλλαξαν ευχές και έδωσαν ραντεβού για τις μεσημεριανές λιχουδιές. Όταν πήγε στο δωμάτιό του για να ξεντυθεί, τότε μόνο κατάλαβε πως κάτι του έλειπε απ' το πόδι το δεξί. «Μα είναι δυνατό; Να μου έπεσε στην καμινάδα; Είμαι σίγουρος πως τη φορούσα διαρκώς». Προσπάθησε να ξεχάσει το γεγονός. Γιόρτασαν όλοι μαζί. Να φανταστείτε, του έτυχε και το φλουρί! Ήταν, όμως, τόσο μα τόσο σκεφτικός!

Για τη φίλη μας την Ελευθερία όλα φέτος ήταν τελείως διαφορετικά, μιας και ήταν η τυχερή που βρήκε την μπότα του Αϊ-Βασίλη. Καμιά αμφιβολία, λοιπόν. Ήταν πλέον σίγουρη πως ο Αϊ-Βασίλης είναι αληθινός.

Η πρώτη παγωμένη νύχτα του χρόνου απλώθηκε στη γη. Μεγάλοι και μικροί είχαν κουκουλωθεί.

Μόνο δυο βήματα ακούγονταν ρυθμικά, έντονα και κάπως νευρικά.

«Μα πώς είναι δυνατό;» μονολογούσε ο Αϊ-Βασίλης. «Γέρασα για τα καλά! Θα μου φαινόταν πιο λογικό να ξεχάσω κάποιο δώρο ή να μπερδέψω το κουτί, παρά να περπατώ ξυπόλυτος στη γη».

Ένα χτύπημα ακούστηκε στην πόρτα.

«Μπορώ να περάσω;»

«Λυπάμαι, δεν έχω όρεξη για κουβέντα», ακούστηκε από μέσα βαριά η φωνή του Αϊ-Βασίλη.

«Σε παρακαλώ, Αϊ-Βασίλη. Πρέπει να σου πω».

Ο Αϊ-Βασίλης πήγε ως την πόρτα. Ένα μικρό όνειρο πρόβαλε από το άνοιγμά της.

«Ξέρω πως χρειάζεσαι βοήθεια, γι' αυτό βρίσκομαι τέτοια ώρα εδώ».

«Πώς μπορείς να με βοηθήσεις εσύ; Είσαι τόσο μικρό».

«Σου υπόσχομαι ότι θα ταξιδέψω σ' όλη τη γη, θα μπω σε κάθε όνειρο παιδικό και θα βρω ποιο παιδί κοιμάται με την μπότα αγκαλιά. Θα γυρίσω πριν ξημερώσει».

«Τι να πω; Καλή τύχη θα σου ευχηθώ. Να προσέχεις πολύ! Θα σε περιμένω εδώ».

Το μικρό όνειρο ταξίδεψε μακριά, βρέθηκε και
στις τέσσερις γωνιές της γης. Κάποια στιγμή συνάντησε
ένα όνειρο ιδιαίτερα ζωηρό, που μέσα του κάποιοι
έπαιζαν κρυφτό. Η Ελευθερία με τα παιδιά
της γειτονιάς έτρεχαν δεξιά αριστερά και είχαν
για κρυψώνα τη μικρή μπότα τη γυαλιστερή,
που είναι σε όλους σας γνωστή.
Σ' ένα λεπτό το όνειρο γύρισε πάλι στο χωριό
του Αϊ-Βασίλη και του ψιθύρισε στ' αφτί τα νέα.

«Μα πώς δεν το είχα φανταστεί! Φυσικά, ήταν το τελευταίο σπίτι που επισκέφθηκα πριν γυρίσω από τη γη. Τι θα κάνω τώρα; Πώς θα πάρω την μπότα μου; Αν εμφανιστώ, θα χαλάσω τη μαγεία... Πώς τα κατάφερα έτσι;»
«Άγιε, ηρέμησε και μην ανησυχείς. Δείξε μου εμπιστοσύνη κι ανάθεσέ μου την αποστολή».

Τι έγινε εκείνη τη νύχτα, τι σκαρφίστηκε το μικρό όνειρο, κανείς δεν το έμαθε, παιδιά. Το πρωί πάντως η μπότα βρισκόταν στο σπίτι του Αϊ-Βασίλη και η Ελευθερία, μ' ένα χαμόγελο λαμπερό, χάζεψε τον ουρανό.

Ο Αϊ-Βασίλης για να την ευχαριστήσει στρώθηκε αμέσως στη δουλειά. Ετοίμασε μια μπότα μεγάλη, όμορφη, φτιαγμένη από υφάσματα διαφορετικά. Τη στόλισε με χάντρες και μεταξωτά κι ένα γραμματάκι έβαλε μέσα με χαρά.

Καλά Χριστούγεννα
&
Ευχαριστίες
ο Καινούριος Χρόνος

28

Το γεγονός έγινε αμέσως γνωστό σ' όλη τη γη.
Όλα τα παιδιά ήθελαν μπότα σαν κι αυτή.
Σήμερα όλα τα παιδιά έχουν μια μπότα στολισμένη.
Τη στολίζουν με υπομονή και κρύβουν
το γραμματάκι τους εκεί.
Τα υπόλοιπα είναι δουλειά του Αϊ-Βασίλη...

Φωτογραφία: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δήμητρα Π. Πυργελή

Γεννήθηκα στην Ξάνθη, όπου ζω και εργάζομαι μέχρι σήμερα. Τελείωσα τη Σχολή ΣΤΕΦ, το Τμήμα Αυτοματισμών και τη Σχολή Πληροφορικής στη Θεσσαλονίκη. Έχω δουλέψει δύο χρόνια ως ωρομίσθια καθηγήτρια πληροφορικής σε δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια. Στις αρχές του '80 η μητέρα μου άνοιξε βιβλιοπωλείο. Τότε ανακάλυψα τον κόσμο των βιβλίων. Πήρα τα πρώτα ερεθίσματα και από τότε πειραματίζομαι γράφοντας παραμύθια, ιστορίες, ποιήματα και τραγούδια. Σήμερα ασχολούμαι αποκλειστικά με το βιβλιοπωλείο.

η μικρή μπότα του Αϊ-Βασίλη

Τι ώραία, το χειμώνα
παίρνουμε δώρα με τα χιόνια.
Ούτε το κρύο ούτε η βροχή
θα τον εμποδίσει να φανεί.
Να σου αφήσει το δωράκι,
να σου δώσει και φιλάκι!

Μόνο μια αγωνία
έχει πάντοτε, παιδιά,
μην τον δείτε στα κρυφά...

<http://www.livanis.gr>

